

Tóth Judit

A HALÁL ÉJI DALA

Réz Pálnak

Hideg a téli éjszaka,
szúr az órbódék szénszaga,
úgy reszketsz, mint a félsz maga.
Aláhull Krisztus hét szava.

Legjobb, ha futva mész haza,
különösen, ha van hova.
Ültödben fagysz meg, ostoba,
széttép a szélvész ostroma.

Jó, akinek van otthona,
valami ágy meg egy szoba,
elbújnál már akárhova,
mert annyi minden vész oda.

A tüskék és a Golgota
nélkül meg nem szólal soha
a húsvét hús harangszava.
A fagyból lélek száll tova.

Az alkohol jó iskola,
akinek nem jutott soha
lányok kihívó mosolya,
se ágy, se ház, se Golgota,

így nincstelen úszik tova.
És a város kórboncnoka
nézi, hol akadt el szava,
számsor jelzi, honnét hova.

Ez a halálok évszaka,
mert tél van és mert éjszaka,
hisz a nyomor éji dala
a semmiből száll sehova.

Szűk utcákban a vér szaga,
kutyák, verekedők zaja
cserepeken gurul tova.
Ki kinek kiáltott oda?

Más nem száll, mint az éjszaka
halált hozó sötét szava.